

**Актуален списък на делата във ВКС, свързани с организирана престъпност
(мерки 41 и 42 от Плана за действие за изпълнение на препоръките
от Доклада на Европейската комисия от януари 2017 г. в рамките на Механизма за сътрудничество и оценка)**

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
<p>15.05.2020 г. – н. д. № 125/2020 г., I н. о., докладчик: Румен Петров, чл. 213а от НК</p> <p>Във ВКС е образувано дело по протест на прокурор при Апелативната специализирана прокуратура и по жалба на защитника на подсъдимия М.Р.М. против присъда № 12 от 10.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 99/2018 г. на Апелативния специализиран наказателен съд, с която първоинстанционната присъда от 15.11.2017 г. по н.о.х.д. № 171/2016 г. на Специализирания наказателен съд е отменена в частта, в която подсъдимият М.Р.М. е признат за невиновен и оправдан за извършено престъпление по чл. 213а, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. Вместо нея е постановена нова въззивна присъда, с която подсъдимият е признат за виновен и е осъден на „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, чието изтърпяване е отложено на основание чл. 66 от НК с изпитателен срок от 5 години, като му е наложено и наказание „глоба“ в размер на 2000 лв.</p> <p>В останалата част, с която подсъдимите М. Р. М., Я. А. В., Д. А. М., К. С. В., А. А., П. М. С., Г. П. Г. и М. В. Д. са признати за невиновни за участие в организирана престъпна група (ОПГ), създадена с користна цел, а подсъдимият Д. А. М. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 213а, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, чието изтърпяване е отложено на основание чл. 66 от НК с изпитателен срок от 5 години, както и наказание „глоба“ в размер на 2000 лв., първоинстанционната присъда е потвърдена от въззивния съд.</p> <p>С касационния протест и касационната жалба на защитника на подсъдимия М. Р. М. са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК – нарушение на закона, допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание, с искане за отмяна на въззивния съдебен акт.</p>	<p>С Решение № 50/04.06.2020 г. ВКС реши:</p> <p>Оставя без разглеждане касационната жалба на подсъдимия М. Р. М.</p> <p>Оставя в сила въззивна присъда № 12/10.04.2019 г., постановена по в.н.о.х.д. № 99/2018 г. по описа на Апелативния специализиран наказателен съд.</p> <p>Решението не подлежи на обжалване.</p>
<p>20.05.2020 г. – н. д. № 232/2020 г., I н. о., докладчик: Галина Захарова, чл. 354а от НК</p> <p>Делото е образувано по жалби на защитниците на подсъдимите Ц. Г. И., В. Е. Б., Г. С. Д., Н. И. С., К. П. Я. и Н. Н. Н. срещу въззивна присъда № 4 от 24.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 156/2016 г. на АСНС.</p> <p>С първоинстанционната присъда на СНС по н.о.х.д. № 126/2014 г. подсъдимите са признати за виновни, както следва:</p> <p>- подс. В. Е. Б. – за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК (ръководил</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

организирана престъпна група, създадена за извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК), за което му е наложено наказание девет години „лишаване от свобода“ при първоначален строг режим;

- подс. Н. И. С. – за извършени престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участвал в ръководена от В.Е.Б. ОПГ, създадена за извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК) и по чл. 354а, ал. 2, т. 1, пр. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, за които му е определено едно общо най-тежко наказание – седем години „лишаване от свобода“, което да се изтърпи при първоначален общ режим, към общото наказание е присъединено и наказанието „глоба“ в размер на четиридесет хиляди лева;

- подс. Ц. Г. И. – за извършени престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участвал в ръководена от В.Е.Б. ОПГ, създадена за извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК) и по чл. 354а, ал. 2, т. 1, пр. 2 и т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 29, ал. 1, б. „а“ и б. „б“ от НК, за които му е определено едно общо най-тежко наказание – осем години „лишаване от свобода“, което да се изтърпи при първоначален строг режим; към общото наказание е присъединено и наказанието „глоба“ в размер на четиридесет хиляди лева;

- подс. К. П. Я. – за извършени престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участвал в ръководена от В.Е.Б. ОПГ, създадена за извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК) и по чл. 354а, ал. 1, пр. 4 от НК, за които му е определено едно общо най-тежко наказание – шест години „лишаване от свобода“ при първоначален общ режим; към общото наказание е присъединено и наказанието „глоба“ в размер на четиридесет хиляди лева;

- подс. Г. С. Д. – за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участвал в ръководена от В.Е.Б. ОПГ, създадена за извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК), за което му е наложено наказание пет години „лишаване от свобода“ при първоначален общ режим в затворническо общежитие;

- подс. К. С. К. е оправдан по повдигнатото обвинение за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК (заедно с В. Е.Б. ръководил ОПГ, създадена за извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК);

- подс. Н. Н. Н. е оправдан по повдигнатите обвинения за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участвал в ръководена от В. Е. Б. и и К. С. К. ОПГ, създадена извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК) и по чл. 354а, ал. 1, изр. 1, пр. 5 вр. чл. 18, ал. 1 от НК.

С въззивната присъда на АСНС е отменена първоинстанционната в частта, с която е признат за невиновен и оправдан подс. Н. Н. Н. по обвинението за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК, както и в частта, с която подсъдимите В. Е. Б., Н. И. С., Ц. Г. И., К. П. Я. и Г. С. Д. са признати за невиновни и са оправдани по обвинението за това да са участвали заедно с подс.

<p>Н. Н. Н. за периода от м. октомври 2011 г. до 20.06.2012 г. в организираната престъпна група, като вместо това:</p> <ul style="list-style-type: none"> - признава подсъдимия Н. Н. Н. за виновен за извършено престъпление по чл. 321 ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 НК и го осъжда на „лишаване от свобода“ за срок от пет години при първоначален строг режим за изтърпяване на наказанието, като го признава за невинен и го оправдава по обвинението организираната престъпна група да е ръководена от К. С. К.; - признава за виновни подсъдимите В. Е. Б., Н. И. С., Ц. Г. И., К. П. Я. и Г. С. Д. в това да са участвали в ОПГ за периода от м. октомври 2011 г. до 20.06.2012 г. заедно и с подс. Н. Н. Н. по повдигнатото им в този смисъл обвинение по чл. 321 ал. 3, т. 2 и сл. от НК. <p>Въззивният съд изменя присъдата в частта относно солидарното приложение на чл. 189, ал. 3 от НПК и потвърждава присъдата в останалата част.</p> <p>В касационните жалби се сочат всички основания за касационен контрол по чл. 348 ал. 1, т. 1 – 3 от НПК, предвид неправилно приложение на материалния закон, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание. Иска се подсъдимите да бъдат оправдани, алтернативно – делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p>	
<p>01.06.2020 г. – н. д. № 231/2020 г., I н. о., докладчик: Ружена Керанова, чл. 210 и др. от НК</p> <p>Делото е образувано по жалби на защитниците на подсъдимите Р. И. С. и П. С. И. срещу въззивна присъда от 18.10.2019 г. на АСНС по в.н.о.х.д. № 446/2018 г.</p> <p>С първоинстанционната присъда на СНС от 27.04.2018 г. по н.о.х.д. № 292/2015 г.:</p> <ul style="list-style-type: none"> - подс. Р. И. С. е признат за невиновен и оправдан за извършени престъпления по чл. 321, ал. 6 НК, чл. 210, ал. 1, т. 1 пр. 1 т. 2 и т. 5 вр. чл. 209, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 НК и чл. 210 ал. 1 т. 1 пр. 1 и т. 2 вр. чл. 209 ал. 1 вр. чл. 26 ал. 1 НК; - подс. Д. Г. Г. е признат за невиновен и оправдан за извършени престъпления чл. 321 ал. 6 НК, чл. 210 ал. 1 т. 2 и т. 5 вр. чл. 209 ал. 1 вр. чл. 63 ал. 1 т. 3 вр. чл. 26 ал. 1 НК и чл. 210 ал. 1 т. 2 вр.чл. 209 ал. 1 вр. чл. 26 ал. 1 НК; - подс. М. С. П. е признат за невиновен и оправдан за извършени престъпления по чл. 321 ал. 6 НК и чл. 210 ал. 1 т. 2 и т. 5 вр. чл. 209 ал. 1 вр. чл. 26 ал. 1 НК; - подс. П. С. И. е признат за невиновен и оправдан за извършено престъпление по чл. 210 ал. 1 т. 2 вр. чл. 209 ал. 1 вр. чл. 26 ал. 1 НК. <p>С въззивната присъда на АСНС е отменена първоинстанционната, като вместо това:</p> <ul style="list-style-type: none"> - подс. Р. И. С. е признат за виновен за извършени: престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК (сговорил се с Д. Г. Г. и М. С. П. да върши в страната престъпления – измами по чл. 210 ал. 1 и чл. 209 ал. 1 от НК, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ повече от три години и с 	<p>С Решение № 78/17.07.2020 г. ВКС реши:</p> <p>Отменя въззивна присъда от 18.10.2019 г., постановена по в.н.о.х.д. № 446/2018 г. от Апелативния специализиран наказателен съд, в частта, с която подсъдимите Р.И.С., Д.Г.Г., М.С.П. и П.С.И. са признати за виновни и осъдени, относно приложението на чл. 23, ал. 1 от НК и относно възложените им разноски.</p> <p>Връща делото за ново разглеждане в отменената част на въззивния съд от друг състав от стадия на съдебното заседание.</p> <p>Оставя в сила решението в останалата му част.</p>

които се цели набавяне на имотна облага) и осъден на „лишаване от свобода“ за срок от три години; престъпление по чл. 210 ал. 1 т. 1 пр. 1 т. 2 и т. 5 вр. чл. 209 ал. 1 вр. чл. 26 ал. 1 НК и осъден на „лишаване от свобода“ за срок от 5 години; престъпление по чл. 210 ал. 1 т. 1 пр. 1 и т. 2 вр. чл. 209 ал. 1 вр. с чл. 26 ал. 1 НК и осъден на „лишаване от свобода“ за срок от четири години. На основание чл. 23 ал. 1 НК на подс. Р. И. С. е определено едно общо най-тежко наказание, а именно пет години „лишаване от свобода“, което да изтърпи при първоначален общ режим за изтърпяване;

- подс. Д. Г. Г. е признат за виновен за извършени: престъпление по чл. 321 ал. 6 вр. чл. 63 ал. 1 т. 3 НК (сговорил се с Р. И. С. и М. С. П. да върши в страната престъпления – измами по чл. 210 ал. 1 и чл. 209 ал. 1 от НК, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ повече от три години, с които се цели да се набави имотна облага, като деянието е извършено, докато е бил непълнолетен, като е разбирал свойството и значението на извършеното и е можел да ръководи постъпките си) и осъден на „лишаване от свобода“ за срок от две години; престъпление по чл. 210 ал. 1 т. 2 и т. 5 вр. чл. 209 ал. 1 вр. чл. 63, ал. 1, т. 3 вр. чл. 26 ал. 1 вр. чл. 63 ал. 1 т. 3 НК и осъден на „лишаване от свобода“ за срок от две години; престъпление по чл. 210 ал. 1 т. 2 и т. 5 вр. чл. 209 ал. 1 вр. чл. 26 ал. 1 НК и осъден на „лишаване от свобода“ за срок от три години. На основание чл. 23 ал. 1 НК на подсъдимия Д. Г. Г. е определено едно общо най-тежко наказание измежду така наложените, а именно „лишаване от свобода“ за срок от три години, чието изпълнение на основание чл. 66 ал. 1 НК е отложено за срок от пет години;

- подс. М. С. П. е признат за виновен за извършени: престъпление по чл. 321 ал. 6 (сговорил се с Р. И. С. и Д. Г. Г. да върши в страната престъпления – измами по чл. 210 ал. 1 и чл. 209 ал. 1 от НК, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ повече от три години и с които се цели набавяне на имотна облага) и осъден на „лишаване от свобода“ за срок от три години; престъпление по чл. 210, ал. 1 т. 2 и т. 5 вр. чл. 209 ал. 1 вр. чл. 20 ал. 4 вр. ал. 1 вр. чл. 26 ал. 1 НК и осъден на „лишаване от свобода“ за срок от две години. На основание чл. 23 ал. 1 от НК на подс. М. С. П. е определено едно общо най-тежко наказание, а именно три години „лишаване от свобода“, чието изпълнение на основание чл. 66 ал. 1 НК е отложено за срок от пет години;

- подс. П. С. И. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 210 ал. 1 т. 2 вр. чл. 209 ал. 1 вр. чл. 26 ал. 1 НК и осъден на „лишаване от свобода“ за срок от шест месеца. Въззивният съд потвърждава присъдата в останалата част.

В касационните жалби на Р. И. С. и П. С. И. се сочат всички основания за касационен контрол по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК предвид неправилно приложение на материалния закон, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание. Иска се да бъде отменена въззивната присъда, а оправдателната присъда на първата инстанция да бъде потвърдена.

12.06.2020 г. – н. д. № 28/2020 г., II н. о., докладчик: Галина Тонева, чл. 321 от НК

Постановено е

<p>Касационното производство е инициирано по касационна жалба на подсъдимия Г. Д. Г. срещу произнесеното от АСНС въззивно решение № 5 от 10.10.2019 г. по в.н.о.х.д. № 502/2018 г., с което е изменена присъда от 04.10.2018 г. по н.о.х.д. № 3590/2017 г. на СНС в наказателно-осъдителната ѝ част.</p> <p>С първоинстанционната присъдата подсъдимият е признат за виновен и осъден за извършено престъпление по чл. 321, ал. 6 вр с чл. 55 от НК (който се сговори с едно или повече лица да върши в страната престъпления, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ повече от 3 години и чрез които се цели да се набави имотна облага).</p> <p>С въззивното решение на основание чл. 54 от НК е изменено наложеното на подсъдимия Г. Д. Г. наказание от „пробация“ в „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, което на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от 5 години. На основание чл. 68, ал. 1 от НК е приведено в изпълнение наложено наказание от 3 години „лишаване от свобода“ по предходна присъда, което е постановено да бъде изтърпяно ефективно и отделно от настоящото наказание.</p> <p>В касационната жалба на подсъдимия се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, като се прави искане за отмяна на решението и оправдаване на подсъдимия. Алтернативно се прави искане за отмяна и връщане на делото за ново разглеждане от въззивната инстанция за отстраняване на допуснатите процесуални нарушения.</p>	<p>Решение № 78/06.08.2020 г.</p>
<p>15.06.2020 г. – н. д. № 255/2020 г., II н. о., докладчик: Теодора Стамболова, чл. 321 от НК</p> <p>Делото е образувано по жалба на защитника на подсъдимия Т.С.С. срещу въззивна присъда от 28.10.2019 г. на Апелативния специализиран наказателен съд, с която частично е отменена присъда от 16.11.2018 г. по н.о.х.д. № 3817/2017 г. на Специализирания наказателен съд.</p> <p>С първоинстанционната присъда подсъдимите са признати за невиновни, както следва:</p> <ul style="list-style-type: none"> - В.А.Т. – за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК (ръководене на организирана престъпна група); - Т.С.С. – за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в ОПГ); - В.Н.Д. – за извършено престъпление чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в ОПГ). <p>По повод подаден въззивен протест, засягащ единствено подсъдимия Т.С.С., е образувано производство пред АСНС. Съдът отменил първоинстанционната присъда в частта, с която подсъдимият е оправдан за престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК, и постановил нова присъда. С нея признал Т.С.С. за виновен по повдигнатото му обвинение за участие в организирана престъпна група и му наложил наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 6 месеца. На осн. чл. 68, ал. 1 от НК съдът привел в изпълнение наложеното на подсъдимия по н.о.х.д. № 564/2006 г. на СРС наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години. В останалата част</p>	<p>С Решение № 80/30.06.2020 г. ВКС реши:</p> <p>Оставя в сила присъда, постановена на 28.10.2019 г. от Апелативния специализиран наказателен съд, 4 състав, по в.н.д. № 60/2019 г. Решението е окончателно.</p>

<p>присъдата на първата инстанция е потвърдена.</p> <p>С касационната жалба се релевират всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от НПК – съществени нарушения на процесуалните правила, нарушения на материалния закон и явна несправедливост на наложените наказания. Прави се искане за оправдаване на подсъдимия, алтернативно отмяна на въззивната присъда и връщане на делото за ново разглеждане.</p>	
<p>01.07.2020 г. – н. д. № 355/2020 г., I н. о., докладчик: Невена Грозева, чл. 321 и чл. 212, ал. 5, вр. ал. 3, пр. 2 вр. ал. 1, пр. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по протест срещу решението от 27.02.2020 г. по в.н.о.х.д. № 7/2018 г. на АСНС.</p> <p>С присъда от 30.05.2017 г. по н.о.х.д. № 770/2014 г. СНС признава:</p> <ul style="list-style-type: none"> - М. Н. – за невиновен и го оправдава за извършени престъпления по чл. 321, ал. 1 НК и чл. 212, ал. 5 вр. ал. 3, пр. 2 вр. ал. 1, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 3 и 4 вр. чл. 26, ал. 1 НК; - М. Н. – за невиновна и я оправдава за извършени престъпления по чл. 321, ал. 2 вр. ал. 1 НК и чл. 212, ал. 5 вр. ал. 3, пр. 2 вр. ал. 1, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 2 НК; - Р. П. – за невиновен и го оправдава за извършени престъпления по чл. 321, ал. 2 вр. ал. 1 НК и чл. 212, ал. 5 вр. ал. 3, пр. 2 вр. ал. 1, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 4 вр. чл. 26, ал. 1 НК; - П. Х. – за невиновна и я оправдава за извършени престъпления по чл. 321, ал. 2 вр. ал. 1 НК и чл. 212, ал. 5 вр. ал. 3, пр. 2 вр. ал. 1, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 4 вр. чл. 26, ал. 1 НК; - А. Ш. – за невиновна и я оправдава за извършени престъпления по чл. 321, ал. 2 вр. ал. 1 НК и чл. 215, ал. 5 вр. ал. 3, пр. 2 вр. ал. 1, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 2 и ал. 4 вр. чл. 26, ал. 1 НК; - В. А. – за невиновен и го оправдава за извършени престъпления по чл. 321, ал. 2 вр. ал. 1 НК и чл. 212, ал. 5 вр. ал. 3, пр. 2 вр. ал. 1, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 2 НК; - Л. Г. – за невиновна и я оправдава за извършени престъпления по чл. 321, ал. 2 вр. ал. 1 НК и чл. 212, ал. 5 вр. ал. 3, пр. 2 вр. ал. 1, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 2 НК; - И. И. – за невиновен и го оправдава за извършени престъпления по чл. 321, ал. 2 вр. ал. 1 НК и чл. 212, ал. 5 вр. ал. 3, пр. 2 вр. ал. 1, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 2 НК. <p>С решението на АСНС е отменена първоинстанционната присъда в частта, в която подсъдимите Л. Г. и И. И. са признати за невиновни и оправдани по обвинението за престъпление по чл. 321, ал. 2 НК и е прекратено наказателното производство срещу подсъдимите Л. Г. и И. И. за престъпления по чл. 321, ал. 2 от НК. Присъдата в останалата част е потвърдена.</p> <p>В протеста са релевирани касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила. Прави се искане за отмяна на въззивния съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане от АСНС.</p>	<p>С Решение № 105/24.08.2020 г. ВКС реши:</p> <p>Отменя решение № 4 от 27.02.2020 г. по в.н.о.х.д. № 7/2018 г. на АСНС в частта, в която е потвърдена присъда на СНС спрямо подс. А. Ш. по чл. 321, ал. 2 от НК и подс. М. Н. по чл. 321, ал. 1 от НК.</p> <p>Връща делото за ново разглеждане от друг състав при АСНС от стадия на съдебното заседание срещу подс. М. Н. по чл. 321, ал. 1 от НК и подс. А. Ш. по чл. 321, ал. 2 от НК.</p> <p>Оставя в сила решението в останалата му част.</p> <p>Решението е окончателно.</p>

03.07.2020 г. – н. д. № 137/2020 г., П н. о., докладчик: Бисер Троянов, чл. 210 и чл. 211 от НК

Делото е образувано по жалба на защитниците на подсъдимите В. Н. А. и О. А. Б. срещу въззивно решение № 54 от 17.12.2019 г. на АСНС по в.н.о.х.д. № 336/2019 г.

С първоинстанционната присъда на СНС по н.о.х.д. № 1043/2019 г. от 16.04.2019 г. съдът признава:

- В. Н. А. за виновен за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 1 вр. с ал. 1, пр. 2 от НК и го осъжда на пет години „лишаване от свобода“; за невиновен да е ръководил организирана престъпна група за периода от средата на 2017 г. до началото на месец ноември 2017 г.; за виновен за извършено престъпление по чл. 211, пр. 2 вр. чл. 210, ал. 1, т. 5 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и го осъжда на 4 години „лишаване от свобода“; на основание чл. 23 от НК налага едно общо най-тежко наказание – пет години и четири месеца „лишаване от свобода“;

- О. А. Б. за виновен за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2 вр. с ал. 2 от НК и го осъжда на две години и осем месеца „лишаване от свобода“; за невиновен да е участвал в организирана престъпна група от средата на 2017 г. до началото на месец ноември 2017 г.; за виновен за извършено престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 5 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и го осъжда на две години „лишаване от свобода“; за невиновен да е извършил престъплението по чл. 210, ал. 1, т. 5 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК в качеството на извършител; на основание чл. 23 налага едно общо най-тежко наказание – две години и осем месеца „лишаване от свобода“;

- осъжда на основание чл. 45 от ЗЗД подсъдимите да заплатят солидарно на гражданския ищец С. К. П. сумата от 39 779,15 лв. имуществени вреди, ведно със законната лихва от 21.11.2017 г. до окончателното изплащане;

- осъжда на основание чл. 45 от ЗЗД подсъдимите да заплатят на гражданския ищец К.П.С. сумата от 700 лв. имуществени вреди, ведно със законната лихва от 11.12.2017 г. до окончателното изплащане;

- осъжда на основание чл. 2 от ТДТ подсъдимите, всеки един от тях, да заплатят сумата от 809,58 лв. дължимата държавна такса върху уважената стойност на предявените граждански икове.

С атакуваното решение на АСНС е изменена първоинстанционната присъда, като:

- намалява наложеното на подсъдимия В. Н. А. наказание от пет години и четири месеца на четири години и осем месеца „лишаване от свобода“; намалява наложеното на подсъдимия В.Н.А. наказание от четири години на две години и осем месеца „лишаване от свобода“; намалява на основание чл. 23 от НК общото наказание на подсъдимия В. Н. А. от пет години и четири месеца на четири години и осем месеца „лишаване от свобода“;

С Решение № 93/14.07.2020 г. ВКС реши:

Оставя в сила въззивно решение № 54 от 17.12.2019 г. по в.н.о.х.д. № 336/2019 г. по описа на Апелативния специализиран наказателен съд, I състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

- потвърждава присъдата в останалата част.

В касационните жалби се сочат всички основания по чл. 348 ал. 1, т. 1 – 3 от НПК, предвид неправилно приложение на материалния закон, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание.